
NIEZAWIKŁANY (3) *part praet pass pf*

e prawdopodobnie jasne (tak w nie-); oba a jasne.

sg m I niezawikłanym (1). ◇ f N niezawikłana (1). ◇ pl N subst niezawikłan(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

W funkcji przymiotnika: Prosty, pozbawiony komplikacji, łatwy do rozstrzygnięcia, zrozumienia (3) :

*Zá czem íspráwy chocia téz niezáwikłáne [vel minime intricatae]/ bywály wedle woli tych obrońców przewłóczáne *ModrzBaz* 141v.*

*Przen: Nieobciążony nieprawdą, nieuczciwością (2) : A ták vćciwemu człowiekowi to fą fłárby tho klenoty/ myłł wspaniła á niczym nie záwikłána á nadobną cnotą á prawdą iáko słońcem obiálniona. *RejZwierc* 85; Ale iáko żywym dobrze być/ to iest żywotem poćciwym á nie záwikłánym/ záwzdi wolnym/ á záwzdy wełóym/ to trudna ná nas *RejZwierc* 158v.*

Synonimy: łatwy, niewykrętny, prosty.

Cf ZAWIKŁANY

AK